

El carro, a resguard

El trill i la triança

El pou

antigues porqueres i més enllà de l'era el pou d'aigua replegadissa i... què més vos puc dir?... açò està de seguida tot vist!"

Ara que deixes el Mas, per què no te'n vas cap a Torreblanca?

"Mira jo sóc "cerril". Estic molt avesat a viure ací. Per que et faces una idea, quan vaig a Castelló torno cansat, més que si haguera treballat tot el dia. Ací s'està molt tranquil, però no et penses que la gent no m'agrada, al contrari, disfruto molt alternant amb el personal, per això cada dia vaig al poble i per a treballar... ací".

Juan va continuar parlant sobre la vida al Mas i explicant

algunes anècdotes com aquella vegada que hi havia una gossa perduda que va voler agarrar, li posà Perla i és prou bona...

Mentre parlàvem, René i Irma que m'havien acompanyat en qualitat de fotògrafs (us recordo que René fou el guanyador del concurs de fotografia i autor de la portada del Programa de Festes) disparaven la càmera per tal d'il·lustrar aquest modest article.

Vaig vore com Irma s'apropiava d'una napolitana, un badall em va sorprendre i això va ser el detonant per suggerir que, feta ja tota la faena, Juan i nosaltres tres ens anàrem a dinar.

Preparant el terreny per als tarongers